

คดีหมายเลข

ศูนย์

เรื่องสั้นสืบสวนในห้องเก็บเอกสาร
ที่ไม่มีแฟ้มใดหายไป

THE CASE BEFORE THE FIRST

ONE EDITORIAL

คดีหมายเลขศูนย์

ไม่มีเอกสารหายไป
แต่มีคนหายไปจากเอกสาร

ONE EDITORIAL / ORIGINAL READS

บันทึกก่อนเปิดแฟ้ม

เรื่องสั้นสมมติฉบับจบในตัวละครและเหตุการณ์ที่สร้างขึ้นใหม่ ชื่อบุคคล สถานที่ และเอกสารในเรื่องไม่ได้อ้างอิงถึงจริง

ในฉบับทดลองอ่าน

ของบนบันได	3
ภาพถ่ายสีคน	4
สมุดรับของ	6
เสียงปลายสาย	8
ป้ายใบใหม่	10
หลังอ่านจบ	12

เนื้อหาและออกแบบ: One Editorial / ชุดต้นแบบ

ภาพประกอบสร้างใหม่ด้วย AI · ตัวพิมพ์จัดแยกด้วยฟอนต์ที่แนบสิทธิ์ใช้งาน
ตุลาคม 2026 · ตัวอย่างเนื้อใน 12 หน้า

ขนาด 128 × 198 มม. · ฉบับเต็มที่เสนอ 256 หน้า ยังไม่ได้จัดทำฉบับเต็ม

01

ของบนบันได

ก่อนห้องเก็บเอกสารเปิดเก้านาที่ มินพบซองสีแดงบนบันไดชั้นล่าง ซองไม่มีชื่อผู้รับ มีเพียงข้อความว่า “ช่วยคืนชื่อให้เขา” และเลขศูนย์ที่มุ่มขวา

เธอเป็นผู้ช่วยบรรณารักษ์ได้เพียงเดือนเดียว งานประจำเข้าวันนี้คือเปลี่ยนป้ายไต้ภาพถ่ายในนิทรรศการเมืองเก่า ทุกแฟ้มอยู่ครบ ประตูปิดไม่มีรอยงัด และทะเบียนยืมคืนยังวางตรงเดิม

มินวางซองบนโต๊ะอย่างระวัง หากไม่มีอะไรหายไป แล้วใครกำลังขอให้เธอคืนอะไร

ภาพถ่ายสีคน

ในขงมีสำเนาภาพถ่าย คนสีคนยืนอยู่หน้าประตูห้องอ่านหนังสือ ได้ภาพพิมพ์ชื่อไว้สามชื่อ คนริมซ้ายถือพู่กันและถังสีเล็ก ๆ แต่พื้นที่ใต้เท้าของเขาว่างเปล่า

มินจำภาพนี้ได้ เพราะภาพขนาดใหญ่แขวนอยู่หน้าห้องทำงาน บ้ายใหม่ที่เราต้องติดเช้านี้ก็มีสามชื่อเหมือนกัน

เธอพลิกสำเนา ด้านหลังมีลายมือว่า “ก่อนวันเปิดหนึ่งวัน” ไม่มีปี ไม่มีชื่อ และไม่มีข้อความกล่าวหาใคร

คนที่มีโอกาส

ภารโรงชื่อชัยเป็นคนเปิดอาคาร เจ้าหน้าที่ทะเบียนชื่อพร
เข้ามาตรวจแฟ้ม ส่วนภัทร นักศึกษาฝึกงาน มาถึงก่อนมินไม่
กี่นาที ทั้งสามคนใช้บันไดเส้นเดียวกัน

ชัยบอกว่าเห็นช่องแล้วตอนเดินลงไปเปิดไฟ พรบอกว่าไม่
ได้แตะป้ายภาพ ภัทรส่ายหน้าเมื่อถูกถามเรื่องช่อง แต่
สายตาเขาหยุดอยู่ที่ถังสีในภาพ

มินไม่ได้ถามว่าใครโกหก เธอถามว่าใครรู้จักคนริมซ้าย ไม่
มีใครตอบทันที

สมุดรับของ

พรพามินไปดูสมุดรับภาพฉบับเก่า หน้าทะเบียนระบุว่า ภาพนี้มาจากครอบครัวของผู้บริจาค แต่ช่องรายชื่อใช้ดินสอ เขียนว่า “รอยื่นยัน”

ในซองเก็บภาพต้นฉบับมีบันทึกอีกใบ เป็นคำอธิบายจากผู้บริจาคระบุชื่อทั้งสี่คน คนถือพู่กันชื่อสมพงษ์ เขาช่วยทาสี และทำชั้นหนังสือก่อนอาคารเปิด

มินเปรียบเทียบป้ายกับบันทึก สามชื่อเรียงตรงกันทุกตัว มีเพียงชื่อแรกที่ตกไป รอยพับบนสำเนาบันทึกพาดผ่าน บรรทัดนั้นพอดี

รอยพับไม่ใช่คำสารภาพ

“เราอาจอ่านสำเนาที่พับอยู่” พรพุด “แต่รอยพับยังไม่บอกว่าใครเป็นคนพิมพ์ป้าย”

มินพยักหน้า เธอเคยคิดว่าคดีต้องมีใครสักคนจงใจลบอะไรออก แต่หลักฐานตรงหน้ามีเพียงชื่อที่ขาดกับกระดาษที่พับ ความผิดพลาดอาจเกิดขึ้นได้โดยไม่มีผู้ร้าย

เธอถ่ายภาพเอกสาร เก็บตำแหน่งแฟ้ม และเขียนว่า “พบชื่อในบันทึกผู้บริจาค ต้องตรวจยืนยันก่อนแก้ป้าย” แล้วจึงโทรไปยังหมายเลขที่ครอบครัวยกไว้

เสียงปลายสาย

หญิงปลายสายจำภาพได้ทันที สมพงษ์เป็นพ่อของเธอ และเธอยังมีภาพอีกใบที่ถ่ายวันเดียวกัน คราวนี้คนถือพู่กันหันมามองกล้องเต็มหน้า

เธอส่งสำเนาภาพและข้อความยืนยันให้เจ้าหน้าที่ตามขั้นตอนของห้องเก็บเอกสาร มินวาทสองภาพคู่กัน เสื้อและรอยสีบนปลายแขนตรงกัน

“พ่อไม่เคยเป็นคนขึ้นพุดวันเปิด” หญิงคนนั้นเล่า “แต่ทุกครั้งที่ผ่านตึก เขาจะบอกว่าชั้นหนังสือตรงนั้นตั้งได้ระดับดี”

เลขศูนย์

เมื่อมินกลับมาที่โต๊ะ ภัทรรออยู่ เขาวางดินสอแท่งเดียว กับที่ใช้เขียนเลขศูนย์ลงข้างซอง

“ผมเป็นคนฝากเองครับ” เขาบอก “สมพงษ์เป็นตาของ ผม ผมเห็นป้ายใหม่ยังมีสามชื่อ แล้วไม่รู้จะเริ่มบอกใคร”

“ทำไมต้องเลขศูนย์”

“เพราะทุกคนเล่าเรื่องตั้งแต่วันเปิด แต่ผมอยากให้มีที่ สำหรับคนที่ทำงานก่อนวันแรก”

มินเลื่อนแบบฟอร์มแจ้งแก้ไขข้อมูลให้เขา ครั้งนี้ไม่ต้องซ่อน ชื่อผู้แจ้งแล้ว

ป้ายใบใหม่

พรตรวจเอกสารและบันทึกที่มาของการแก้ไข ช่วยช่วยลด
กรอบภาพลงเพื่อเปลี่ยนป้าย ภัทรยืนอ่านข้อความใหม่ซ้ำ ๆ
ราวกับกลัวว่าจะมีบรรทัดไหนหล่นหายอีก

ข้อทั้งสี่ไม่ได้ทำให้ภาพใหญ่ขึ้น แต่ทำให้มันมองภาพต่าง
ไป คนถือพู่กันไม่ได้ย่นริมเรื่องอีกแล้ว

เธอเก็บซองแดงไว้ในแฟ้มงานแก้ไขข้อมูล พร้อมเขียน
เหตุผลที่แก้ วันที่ และหลักฐานที่ใช้ ไม่มีคำว่าโจรหรือผู้ต้อง
สงสัยในข้อใด

คดีที่ไม่มีบongหาย

ก่อนปิดห้อง ภัทรถามว่ามินนับเรื่องนี้เป็นคดีแรกหรือไม่

มินมองเลขศูนย์บนซองแล้วส่ายหน้า “เก็บเป็นคดีหมายเลขศูนย์ก็ได้ จะได้เตือนว่าบางครั้งเราไม่ต้องตามหาของที่หาย แค่ว่าของที่อยู่ครบเล่าเรื่องครบหรือยัง”

ฝนเริ่มลงเม็ดนอกหน้าต่าง ชัยเปิดไฟเหนือภาพถ่ายอีกครั้ง แสงตกถึงพู่กันเล็ก ๆ ในมือคนริมซ้ายพอดี

มินปิดสมุดทะเบียน แต่ก่อนดับไฟ เธอหันกลับไปอ่านชื่อทั้งสี่อีกรอบ

หลังอ่านจบ

เจื่อนจำไดบอกว่ชื้อหายเพราะชั้นตอนทำป่าย และเจื่อนจำไดบอกเพียงว่ามีคนต้องการให้ตรวจสอบ ลองแยกสองอย่างนี้ออกจากกัน

หากภัทรไม่ได้บอกว่เป็นคนวางของ เรารู้ได้แน่หรือไม่ว่เขาเป็นผู้ฝาก คำตอบอาจต่างจากการเดว่ว่าใครมีแรงจูงใจมากที่สุด

**แรงจูงใจทำให้ตั้งคำถามได้
แต่ไม่ใช่หลักฐานยืนยันทุกอย่าง**

นิยายสืบสวน

คดีหมายเลขศูนย์

ของสีแดงปรากฏบนบันไดก่อนห้องเก็บเอกสารเปิด ไม่มี
ประตูถูกมัด ไม่มีเอกสารหาย แต่ชื่อของใครบางคนกลับหาย
ไปจากเรื่องราวทั้งหมด ผู้ช่วยบรรณารักษ์จึงต้องเริ่มสืบจาก
สิ่งที่ยังอยู่

ภายในเล่ม

ของบนบันได · แฟ้มที่ไม่มีเลข · เสียงจากโต๊ะอ่าน

ONE / ORIGINAL READS

ฉบับออกแบบทดลองอ่าน
เนื้อหาใหม่ 12 หน้า · ไม่มี ISBN · ยังไม่วางจำหน่าย